

MONIA WESTIN

Bäverns Gränd 13B

753 19 UPPSALA

telefon 018-425770

e-post: monia.westin@gmail

hemsida: www.moniawestin.se

Född 1936 i Uppsala
Konstfackskolan, textillinjen, 1955–59
Handarbetets vänner, gobelängvävning 1960–61
Egen ateljé sedan 1961

”Det viktigaste för mig är den poetiska stämningen och känslan i bilden. Utgångspunkten för mina vävnader är oftast små skisser i akvarell eller gouache. Jag arbetar också i andra textila tekniker och har på senare år även tecknat mycket i blyerts. Jag är fascinerad av växlingen mellan ljus och skugga och har i många arbeten använt växter som motiv både för teckningar och vävnader.”

Om Monia Westin

I november 2009 tilldelades Monia Westin Uppsala Kommuns hedersmedalj på Uppsala Slott. Medaljen delades ut med motiveringen: ”För att Monia Westin i sitt textila konstnärskap med gedigen teknisk säkerhet förmedlar naturkänsla, poesi och lekfullhet.” Det är en fin sammanfattning av en karriär som inleddes för femtio år sedan på Konstfack i Stockholm – och som alltjämt pågår.

Innan Monia började på Konstfack arbetade hon på en liten reklambyrå i Uppsala och i en affär där hon sålde konsthantverk och gjorde linoleumtryck på tyger. När KF öppnade landets första Forum-varuhus i Uppsala 1952, anställdes hon som textare på dekorationsavdelningen. Men det var något annat som lockade. Monia ville förverkliga sina egna idéer. På ledig tid utbildade hon sig därför på Hemslöjdens vävskola.

När hon så började på Konstfack 1955 var det ett naturligt steg i hennes utveckling som konstnär. Vid den här tiden låg Konstfack på Mäster Samuelsgatan mitt i Stockholm. Rektor var konsthistorikern Åke Stavenow. Huvudlärare i textil var Edna Martin, som samtidigt var chef och konstnärlig ledare för Handarbetets vänner. Det var en kreativ och spännande miljö med mycket konsthistoria i väggarna.

När Monia var färdig med utbildningen på Konstfack 1959, fick hon arbete hos Edna Martin på Handarbetets vänner på Djurgården. En huvuduppgift var att väva Lennart Rodhes första gobeläng ”Trädet”. Efter ett år var gobelängen färdig och kunde hängas upp på Operakällaren. Då var det dags för Monia att göra något nytt.

Under ett par år i början på sextioalet arbetade hon tillsammans med Bibbi Widmark och Vanja Brunzell. De delade ateljé och hade en liten butik i ett gammalt hus på Dragarbrunnsgatan i centrala Uppsala. Monia och Bibbi tryckte tyger och sydde kläder på beställning, Vanja gjorde hattar.

Men Monia skapade även egna konstverk under den här tiden. Sin första separatutställning hade hon 1963 på Nutida Konst i Uppsala. Hon visade i första hand upp broderier men också en dubbelväv från konstfacktiden. Vid vernis-sagen dök Lennart Rodhe upp med en röd ros till debutanten.

När Monia och hennes familj flyttade till en större bostad 1964 fick hon äntligen möjlighet att inreda en stor ateljé och sätta upp en vävstol. Att väva gobelänger blev nu hennes huvudsakliga verksamhet. Det första större arbete hon sålde var en dubbelväv till Svenska Amerikalinjen 1966. Under 1970-talet köptes ett flertal gobelänger in av Statens konstråd och hon sålde många till kommuner och landsting.

Det första beställningsuppdraget kom 1978 när Uppsala kommun beställde gobelängen "Än blommar jorden" till den nybyggda Uppsävjaskolans matsal. 1980- och 1990-talen upptogs till stor del av olika beställningsarbeten. Den största beställningen kom 1984. Det var den närmare sex och en halv kvadratmeter stora gobelängen "Det finns ett land" till nybyggda Sävja kyrka i Uppsala. Mellan dessa beställningar vävde Monia gobelänger till sina utställningar.

När hon ställde ut på Galleri Bild & Form i Västerås 1997, drabbades hon av en förödande händelse. På natten bröt sig tjuvar in och stal alla sex gobelänger som ställdes ut. Flera års arbete vid vävstolen var plötsligt spårlost borta. Det här var en traumatisk upplevelse och det tog lång tid innan Monia kunde väva igen. Så småningom återvände dock arbetslusten och hon återskapade också ett par av de stulna gobelängerna, den här gången spegelvända för att skilja dem från originalen. De stulna gobelängerna har aldrig kommit till rätta.

Men lyckligtvis fanns det gobelänger kvar i Monias ägo. Nationalmuseum införlivade tre av dem i sina samlingar 2009. Gobelängerna speglar hennes konstnärliga utveckling under tre decennier – en representerar 1970-talet, en 1980-talet och en 1990-talet. Två blyertsteckningar av Monia fanns redan på Nationalmuseum. Dessa är nu överförda till Moderna Museet.

2009 flyttade Monia från villan där hon hade en stor ateljé till en lägenhet i centrala Uppsala. Där är utrymmet mindre och arbetstempot har blivit lugnare. Mest ägnar hon sig nu åt blyertsteckningar och akvareller. Men en mindre vävstol finns också plats för kommande gobelänger.

Monia väver Lennart Rodhes första gobeläng "Trädet" på Handarbetets vänner 1960.

Röd strand, vävnad i gobelängteknik 1974, 133x200 cm. Privat ägo.

Representerad

Nationalmuseum, Moderna Museet, Röhsska museet Göteborg, Upplands konstmuseum, Sundsvalls museum, Statens konstråd.

Offentliga utsmyckningar

Kommunala lokaler i Uppsala, Västerås, Norrtälje, Tierp och Solna, Landstingen i Uppsala, Gävleborgs och Västernorrlands län, Ulleråkers sjukhus, Uppsala Akademiska sjukhus, Östhammars sjukhus, Enköpings lasarett, Tierps sjukhus, Lantbruksuniversitetet Ultuna, Sävja kyrka, Datainspektionen, Stockholm, Upsala Nya Tidning, Institutionen för rymdfysik, Ångströmlaboratoriet Uppsala, Viktoria Brandstation Uppsala, Nordbanken Uppsala, Sparbanken Norrland Umeå.

Större separatställningar

Uppsala 1963, 1972, 1977, 1985, 1987, och 2002, Stockholm 1969, 1976 och 1980, Norrtälje 1969, Kalmar 1969 och 1979, Kungälv 1970, Göteborg 1975, Tierp 1978, Enköping 1993, Gävle 1978, Sundsvall 1979, Sala 1997, Västerås 1997, Östersund 2000, Uppsala 2005, Sigtuna 2005.

Stipendier och utmärkelser

Uppsala kommuns hedersmedalj 2009
Uppsala kommuns arbetsstipendium 1973, 1974 och 1982.
Pro Artes stipendium 1973.
Statens arbetstipendium 1980.
Teddy Brunius Sällskapets stipendium 2006.

Utdrag ur recensioner

Upprorisk nyfikenhet...

Silkebroderierna (är) ilskna, små och färgsäkra arbeten som bär en upprorisk nyfikenhet... Trådar som kaotiskt rusar upp och ner, huller om buller, som om en spindel plötsligt hade bestämt sig för att nå regnbågen och inte bara nöja sig med regnet. Men det är gobelinerna som är huvudpunkten... den monumentala triptyken Det finns ett hav som ingen ser, som upptar en hel vägg och som visar ett lätt abstrakt landskap i en ljummen skala av jordfärger...

Sebastian Johans, UNT 2006

Effektfulla kombinationer...

Monia Westins textilkonst är av det gedigna slaget, där färgkombinationerna markerar de dekorativa blomblad som är hennes huvudsakliga motiv... Utställningen består även av blyertsteckningar. De två uttrycken fungerar väl tillsammans... Effektfullt kombinerar Westin samma mönster i gobelinerna och blyertsteckningarna. I vissa fall är teckningarna ett negativ till gobelinerna, samma motiv har färgsatts så att formerna tydligt framhävs. Där vävarna utgör ett utsnitt av ett fortsättande mönster blir teckningarna ett föreställande direkt avmålat motiv i sig.

Frida Arnqvist, UNT 2003

Kraftfulla experiment...

Mellanrummen och nyansskillnaderna skapar rum och djup i Monia Westins vävnader... När hon nu besöker Galleri Bild och Form har hon också tagit med sig ett stort antal svartvita teckningar... Men Monia Westin har framför allt gjort sig känd som textilkonstnär... Hon utgår från växtformer och förstorar en liten del som på detta sätt får eget liv. Den sköra inåtvändhet som är teckningarnas tema övergår i kraftfulla experiment och låter oss ana ett brett konstnärskap.

Kristina Mezei, VLT 1997

*Bortom havet börjar bergen, vävnad i gobelängteknik 1986, 180x290 cm.
Victoria brandstation, Uppsala.*

När höstlöven fallit, vävnad i gobelängteknik 1975, 148x291 cm. Nordea, Uppsala.

Ett storartat konstverk...

Här finns Monia Westins bildvävar, bland dem den överdådigt färgmättade och formsköna *Blommor till Monet*... Här finns också Monia Westins magnifika triptyk *Det finns ett hav som ingen ser*, inspirerad av Theodorakis och Setterlinds kända komposition. Det är ett storartat konstverk i återhållen färgskala och med ytterst förfinat formspråk.

Cristina Karlstam, UNT 1994

Detta är det vackraste vi sett...

Jag måste berätta för Dig att alla besökare blir så gripna av Dina bilder, de kommer till mig och uttrycker sin glädje: Detta är det vackraste vi sett här! Och jag blir så glad i min tur över att Du så uppenbart når fram och rör vid människors hjärtan...

Brev från Ingrid Johansson, intendent för Upplands konstmuseum, 1985

Det är en märklig kraft i dessa ljusfyllda textila kompositioner...

Monia Westin visar en rad vävda landskapsbilder, lätta, luftiga med en fjärran horisontlinje. Trots de stora formaten förefaller dessa visioner som lätta och lekfulla, som lyriska notiser. Visionerna är igenkännbara som himmel, jord och hav och en sparsam vegetation. Formsystemet blir destillerat och abstrakt. Det är en märklig kraft i dessa ljusfyllda textila kompositioner och de är lätt igenkännbara...

Teddy Brunius, UNT 1985

Det vackraste rummet...

Ett tiotal konstnärer från Uppsala har deltagit i arbetet (med utsmyckningen av Östhammars sjukhus)... Det vackraste rummet, av Konsthallens presentation att döma, är kafeterian. Där hänger Monia Westins tredelade vävnad vars ockra färgtoner är väl samstämda med rummets gröna färg och de vita möblerna.

Kristina Mezei, UNT 1982

Monumental verkan...

Mest sevärt var en serie av Monia Westins raffinerade bildvävnader. Monia Westin har en förmåga att ransonera med uttrycksmedlen, hålla sig till ett fint fördrivet färgval som ger en monumental verkan av landskap med fjärran horisonter, för Uppsala och Uppland ortstypiska utsikter.

Teddy Brunius, UNT 1981

En av landets absolut främsta textilare...

Av Monia Westin, en av landets absolut främsta textilare, får vi se många gobelänger. Som vanligt imponerar hon med sin renhet, det poetiskt förtätade och det stora tekniska kunnandet.

Karin Algrim, Upsala-Demokraten 1981

Livfulla naturskildringar...

På nya Galleri Oscar intill Karlaplan mötte jag en som väntat förnämlig bekant – Monia Westin. Jag har sett hennes fina textilier förr, och återseendet innebar en glädje... I gobelängteknik utför hon livfulla naturskildringar, men i samma teknik skapar hon också stillsamma, lyriskt betonade redogörelser för en mer kosmiskt orienterad upplevelse med låga horisonter. De låga horisonterna och ett skickligt förmedlat diffust ljus – om man vågar tala om ett sådant när det gäller textilier – gjorde att jag fann flera av dessa skapelser vara kollektionens höjdpunkter.

Alf Liedholm, UNT 1980

Imponerar som alltid...

Monia Westin imponerar som alltid med sin sköna och rena enkelhet, sitt tekniska kunnande och sin känslighet. Med stor säkerhet bygger hon upp sina poetiskt förtätade och atmosfärfyllda landskapsbilder, där gråskalan dominerar.

Karin Algrim, Upsala-Demokraten 1980

Sent på jorden, vävnad i gobelängteknik 1988, 137x196 cm.

Vraket, vävnad i gobelängteknik 1975, storlek 137x196 cm.

Sprakar av energi och livsbejakelse...

Monia Westin är en välkänd Uppsalakonstnär. Hennes arbeten under de senaste åren spinner vidare på temat landskap med en stegrad asketisk hållning. Landskapets former slukas upp av dimman. Färgerna reduceras i det dämpade ljuset. Frånvaron av starka färger ger dessa bonader en poetisk verkan. Men målmedvetenhet präglar ändå Monia Westins skapande. Beställningsverket Ån blommar jorden, till Uppsävjaskolans matsal, sprakar av energi och livsbejakelse.

Kristina Mezei, UNT 1980

Se dessa mästerliga gobelänger på museet...

Göran Norström, Gefle Dagblad 1978

En absolut färgkänsla...

Monia Westins bildvävnader berättar om en utomordentlig teknisk behärskning av materialet och en absolut färgkänsla. Hennes Pegas på villovägar utstrålar vitalitet och den stora vävnaden När höstlöven fallit har i sin dunkla färgskala ett skönt lugn och ett stänk av höstligt svärmod.

Bengt Lundblad, Gefle Dagblad 1977

Dessa oändlighetens landskap...

Det finns en slående monumentalitet i dessa vävnader. Inte bara hos de stora där formatet i sig suggererar storslagenhet, utan även hos de små. Det skapas rymd och luft i dessa oändlighetens landskap.

Kristina Mezei, UNT 1977

Organiskt verkningsfulla bilder...

Om ett ganska närgånget intresse för naturen handlar Monia Westins vävda bilder som vi nu kan uppleva på Galleri 1... hon bygger upp sina sinnligt mätade och organiskt verkningsfulla bilder med styrka, intensitet och mycken noggrannhet. Hela tiden märker man hur hon försöker bevara den friska närheten till naturupplevelsen... Färgskalan kan växla från gråtoner till intensiva färgklanger men den är hela tiden behärskad och kontrasterna mellan formelementen uttrycksfulla.

Karin Algrim, Arbetarbladet 1977

Den förbjudna staden, vävnad i gobelängteknik 1971–72, 200x225 cm.

Lockande skuggvärld...

På Galleri Heland visar Monia Westin stora vävnader i gobelängteknik. Hon arbetar med silhuetter så att man tycker sig stå inför en undanglidande och samtidigt lockande skuggvärld. Lockelsen hos Westin uppstår genom att hon lämnar mycket osagt. Utställningen är intressant också genom att den visar en utveckling från ett mer dekorativt och manierat synsätt fram till de senaste arbetena där hon uppenbarligen knyter an till en verklig men ändå personligt upplevd och laddad natur.

Anne-Marie Ericsson, DN 1976

En bildvävnadspoet...

...Monia Westin med sin utställning på Galleri Heland i Stockholm. Vid en rundvandring kom man ibland att tänka på de skapade opponenterna. Det beror förmodligen på konstnärinnans naturkärlek. Hon är något av en bildvävnadspoet med intresse för stämningar. Där om vittnar bland annat två fångslande arbeten som *Islossning* och inte minst *När höstlöven fallit*. Den senare – med svarta, vita och gulbruna accenter – är magnifik.

Alf Liedholm, UNT 1976

Förnämlig representant för svensk bildtextil...

Det är en förnämlig representant för svensk bildtextil som utställer på Röhsska. Monia Westins textilbilder, som kan vara både vävda och broderade, handlar om naturen, vilket inte betyder att de föreställer landskap. De snarare suggererar natursyner i rytmer och klanger – lite grann på samma sätt som man kan måla landskap med musik.

Tord Baeckström, GHT 1975

Lekfullhet och tekniskt raffinemang...

Monia Westin har alltid tillhört mina textila favoriter. Den förening hon uppvisar av disciplinerad lekfullhet och tekniskt raffinemang är avväpnande och gör samtidigt ett tryggt och pålitligt intryck...

Ulf Liljedahl, UNT 1972

Genomarbetade motiv...

Bildvävnader är Monia Westins specialité... Hennes bildkompositioner kännetecknas av en sober "lugn" stil... De in i detalj genomarbetade motiven skvallrar också om en mindre vanlig ambition till gediget arbete som inte ger avkall för slentrian eller lättöverkomliga resultat.

Bohuslänningen 1970

Hör till det bästa man sett...

Monia Westins konstverk i textil hör till det bästa man sett i den vägen... Motiven är växlande, från landskap och skog till rent abstrakta mönster och lekfulla kompositioner. Kontrasten mellan hennes verk överraskar i någon mån betraktaren. Men det är en angenäm överraskning, man blir både varm och glad när man ser dem.

Esse Jansson, Norrtelje Tidning 1969

Textil mognad och kolritisk begåvning...

Verk av Monia Westin har jag stött på åtskilliga gånger... Konfrontationen har alltid varit positiv, och det är för den skull glädjande och intressant att ta del av hennes egentliga Stockholmsdebut. Förväntningarna infrias i hög grad... Om Monia Westins textila mognad och kolritiska begåvning vittnar en halvt abstrakt bildvävnad i mörka höstfärger.

Alf Liedholm, UNT 1969

Fungerande konst...

Monia Westin utgår ofta från vegetala och animala motiv... En fin, genomtänkt utställning. Fungerande konst.

Folke Lalander, UNT 1967

En fin början...

Monia Westin debuterar hos Nutida konst. Det är en fin början, en visning av textilt skapande som är skön konst. En dubbelväv och en rya avrundar bilden av en begåvad konstnär, som inte bara ger löften utan också redan infriar dem med en rad av verk på debututställningen.

Teddy Brunius, UNT 1963

"Det finns ett land...", vävnad i gobelängteknik 1984, 220x290 cm, Sävja kyrka.

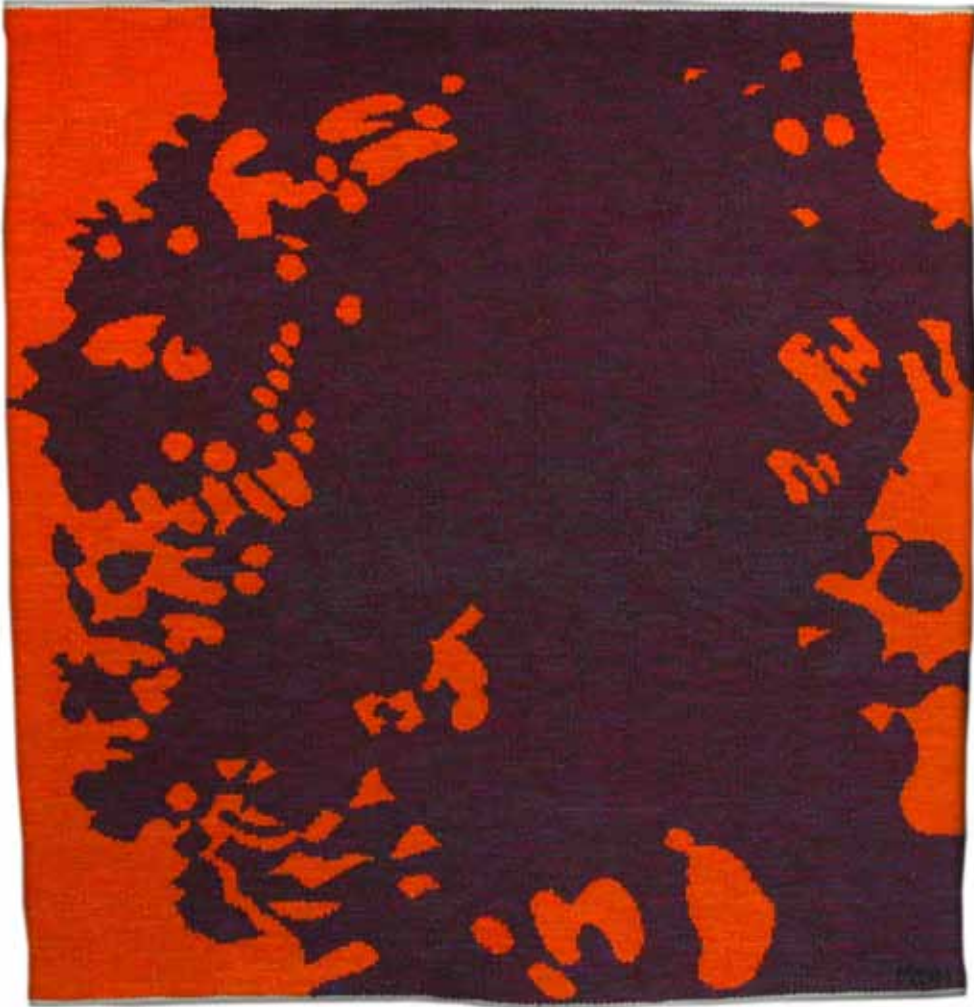
*Grön blomma till Matisse, vävnad i gobelängteknik 1996,
144x163 cm.*

*Blå blomma till Matisse, vävnad i gobelängteknik 1996,
144x163 cm.*

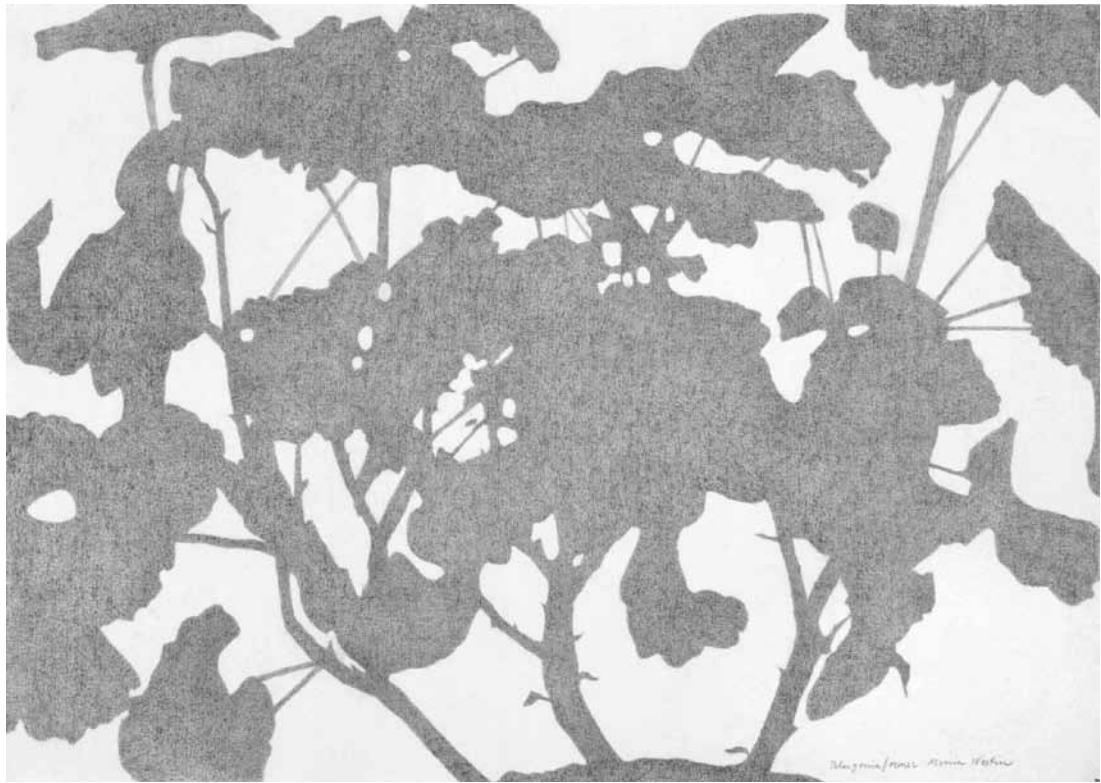
“Det gula trädet”, vävnad i gobelängteknik 1983, 180x200 cm. Gamla missionskyrkan, Uppsala.

“Skugga av fikus pumila”, vävnad i gobelängteknik 1999, 142x150 cm.

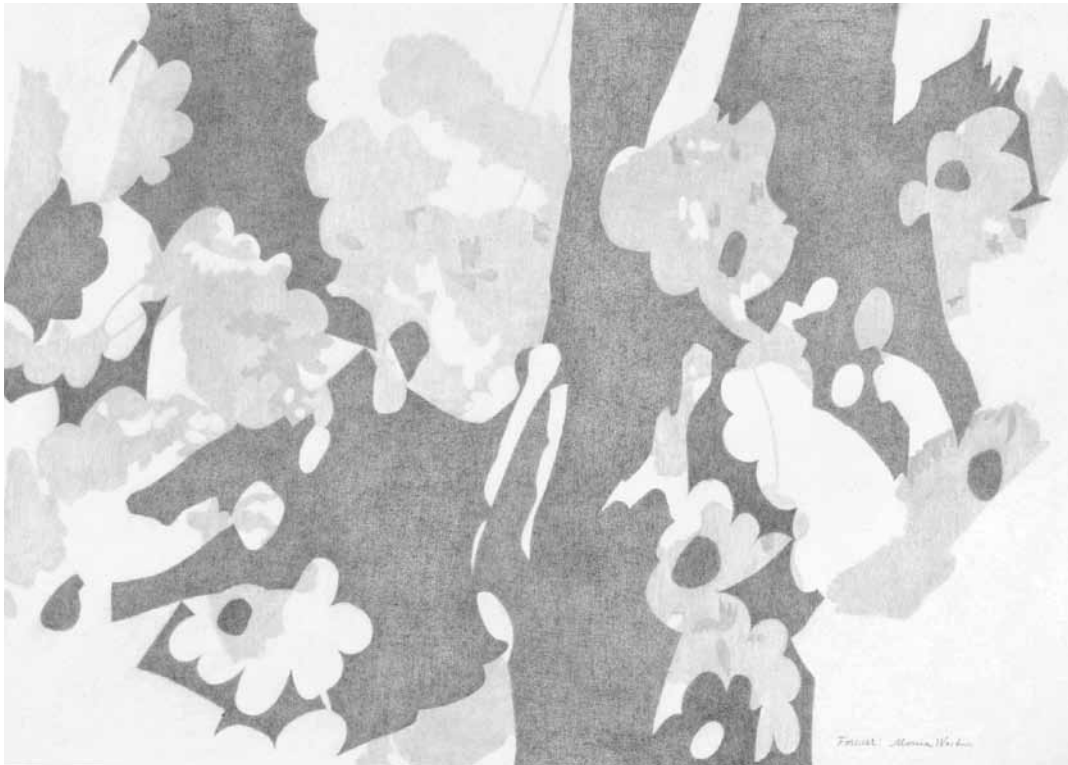
*Storsjöhästen, vävnad i gobelängteknik 1973, 150x200 cm.
Wemyra skolhem, Sollefteå.*

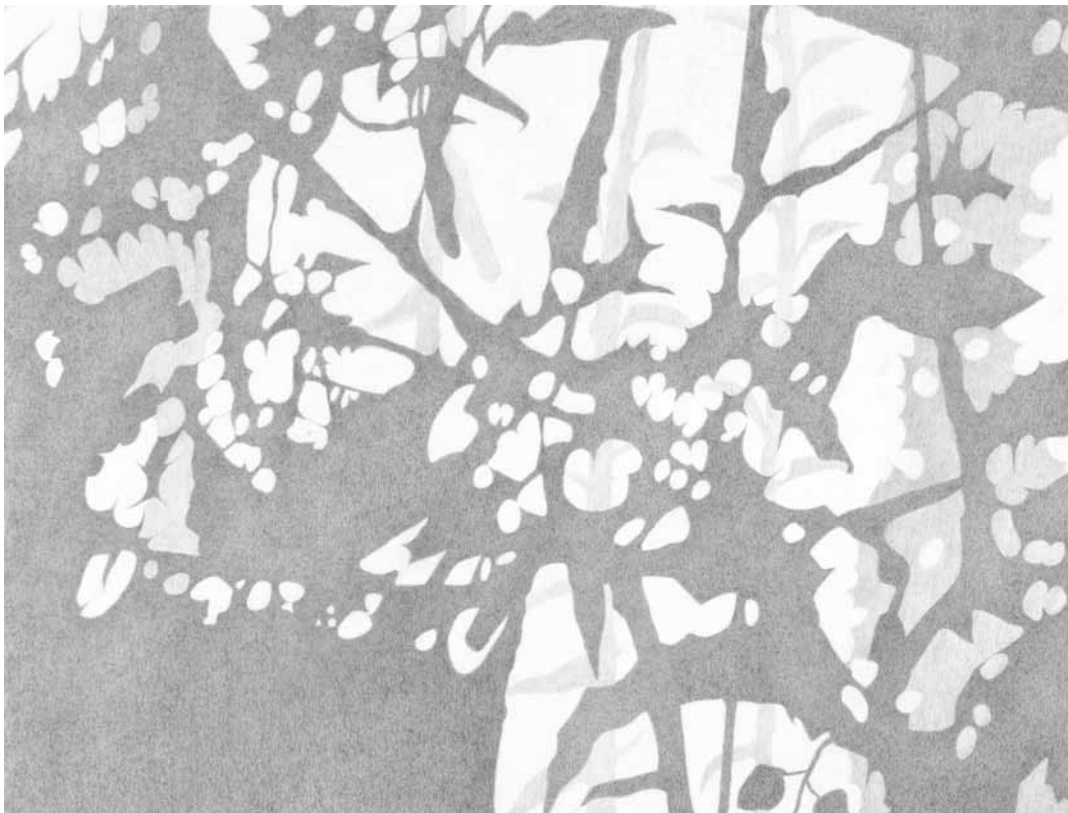
Pelargonior, blyertsteckning 2002, 30x41 cm.

Syren och tomat, blyertsteckning 2002, 30x30 cm.

Former, blyertsteckning 2001, 30x41 cm.

Tomatplantor, blyertsteckning 2002, 33x41 cm.